

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 30/2025
25.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Станисављевића, због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. и 2. Кривичног законика у стицају са кривичним делом неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Станисављевића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК По1 22/25 од 04.04.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 Спк 3/25 од 17.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 25.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Станисављевића, адвоката Мирослава Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК По1 22/25 од 04.04.2025. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 Спк 3/25 од 17.07.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК По1 22/25 од 04.04.2025. године прихваћен је споразум о признању кривичног дела Ск 22/25 од 28.03.2025. године, закључен између јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Саше Дрецуна и окривљеног Милана Станисављевића по оптужници Јавног тужилаштва за организовани криминал Кт 24/25 од 28.03.2025. године, па је суд окривљеном Милану Станисављевића због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 4. и 2. Кривичног законика утврдио казну затвора у трајању од 2 (две) године, а због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика му је утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци, у коју му се урачунава време

проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал Кпп По1 42/24 од 19.10.2024. године, који му се рачуна почев од 17.10.2024. године, када је лишен слободе, па надаље.

На основу одредбе члана 87. Кривичног законика према окривљеном Милану Станисављевићу изречена је мера безбедности одузимање предмета, наведених у изреци пресуде.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити посебним решењем, по прибављању свих потребних података.

Пресудом Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 Спк 3/25 од 17.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Милана Станисављевића и пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал СПК По1 22/25 од 04.04.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Милана Станисављевића, адвокат Мирослав Тодоровић, због повреде одредби чланова 68., 314., 338. став 1., 447. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи пресуду Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж1 По1 Спк 3/25 од 17.07.2025. године и окривљеног ослободи од оптужбе. Предложио је да буде обавештен о седници већа.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Станисављевића, је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

У конкретном случају, бранилац окривљеног, позивајући се на одредбу члана 319. став 3. ЗКП, која се односи на услове за изјављивање жалбе против пресуде којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела, оспорава правноснажну пресуду,

указујући на постојање разлога за обуставу поступка из члана 338. став 1. ЗКП - да дела која су предмет оптужбе нису кривична дела, а нема услова за примену мере безбедности. У вези са тим, бранилац оспорава оцену доказа и утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), износећи сопствено мишљење о природи препарата, њиховој намени и субјективном односу окривљеног према извршеном кривичном делу, наводећи да предметни лекови не спадају у препарате квалификоване као опојна дрога, већ у медикаментна средства намењена тржишту односно да се ради о лековима који служе лечењу, а не угрожавању здравља људи, док радње које је предузео окривљени представљају радње у вези са дистрибуцијом легално произведених лекова у складу са описом његовог радног места, због чега код окривљеног није постојала свест о вршењу кривичног дела из члана 246. Кривичног законика, као субјективно обележје тог кривичног дела, а сходно томе ни свест о вршењу кривичног дела из члана 346. Кривичног законика. Поред овога, бранилац износи и сопствено виђење правне квалификације, наводећи да би се у конкретном случају евентуално могло радити само о кривичном делу недозвољена трговина лековима.

Међутим, како према одредби члана 485. став 4. ЗКП, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), повреде одредби чланова 68., 314., 319. став 3. и 338. став 1. и 447. ЗКП, које су наведене као разлог подношења захтева, нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, преко браниоца, то је овај суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Станисављевића, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић